

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

4. De Christi post baptismum in desertum secessione, & Ieiunio
quadraginta dierum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO IV.

DE CHRISTI IN DESERTUM post baptismum profectio, ubi quadraginta dies & totidem noctes ieiunavit.

PUNCTVM I.

CONSIDERANDVM hîc primùm, Christum Dominum statim post baptismum, præcursore suo, & reliqua plebe in eodem loco relictis a plenum (vt Lucas ait) Spiritu sancto, regressum esse à Iordane: cuius rei causa fuit, vt virtutes aliquas exerceret ijs familiares, qui Spiritu sancto sunt pleni.

Quarum PRIMA fuit, sibi charissima animi demissio: qua voluit humanas laudes & honores vitare. Multitudo enim plebis, quæ viderat audiueratque stupenda illa in eius baptismo, non cessasset eum laudare & honorare, quod ipse fugere volens, se subtrahere & abscondere statuit, non quod illi periculum esset vanitatis; sed vt nos, quibus tale periculum imminet; hoc exemplo remedium doceret; præcipuè in initio, cum est adhuc virtus tenera, ac propterea in periculo euanescenti, flante vento vanitatis: vt apud Iob scribitur, *b virtutem hypocritarum perire.*

Matt. 4. 2.

Marc. 1. 12.

a Luc. 4. 1.

b Iob. 8. 15.

c *Isai. 21. 13.*
Matt. 15. 8.
Marc. 1. 6.
 & *Luc. 11. 39*

SECUNDA fuit causa discedendi ex Iordane, vt doceret; viros Spiritu sancto plenos, etfi exteriores nō contemnunt cœremonias, qualis erat baptismus ille, in sola aqua; statim tamen ac illis fecerunt satis, ad interiora & altiores virtutis exercitationes confugere; ne quōd ipse Dominus Phariseis exteriores lotiones magni faciētibus dixit, iure aliquo ipsis obiiciatur: *c Popul⁹ hic labijs me honorat externis cœremonijs. cor autem eorum longe est à me.* Et, d *Va vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, quia mandatis quod de foris est calicis & parapsidis: intus autem pleni estis immunditia.*

TERTIÒ subtraxit se Christus à Iordane, vt doceret eum, qui diuino Spiritu plenus est, viditq; secreta cœlestia, ac Dei suauitatē in oratione degustauit, statim cupere sese à strepitu & impedimentis popularibus expedire; quō liceat in solitudine, quod vidit ruminare, magisque serio in eorum, quæ sibi ostensa sunt, contemplationē incumbere. O IESV dulcissime, imple me Spiritu S. quo tu plenus es, vt propositum à te exemplū imiter, & quomodo tu te subtraxisti, etiam me ipsum subtraham.

PUNCTVM II.

a *Marc. 1. 13*

CONSIDERANDVM deinde: a Spiritum statim expulisse ac duxisse Christum in desertū, vbi mansit quadraginta dies & quadraginta noctes, beratq; cum bestijs. Vbi hæc obseruanda: quis spiritus, quo modo, ad quem locum, & quas ob causas Christum impulerit; quidque ipse illic egerit.

PRIMUM itaque: Christus non à spiritu vanitatis, aut inordinato, vel humano tantum affectu ad eam profectioem inductus est; sed à SPIRITV sancto, quo repletus erat. In quo discrimen filiorum Dei & huius sæculi ostenditur: hi enim ad actiones suas à maligno Dæmonis, carnis, mudi, aut proprio impulsu, curuo, & ad iudiciũ ac voluntatẽ propriam inclinato mouëtur; illi verò bono spiritu aguntur, eius inspirationes impulsusq; cœlestes sequentes, iuxta illud Apostoli *b Qui spiritu Dei aguntur, hi sunt filij Dei.* quod si me Dei filium esse gloriator: conandum mihi est in meis omnibus actionibus diuini spiritus ductum sequi, non eum qui illi aduersatur.

MODVS etiam obseruandus est, quo spiritus Christum mouit; aiunt enim Euāgelistæ fuisse cum festinatione, *c statim*, efficacitate *expulit* & suauitate *d ductus est*, quasi manu duceretur. in quibus etiam ostenduntur ipsius Spiritus S. mores in suis inspirationibus. displicet enim illi moræ, dilationes, tepiditas, & laxitas in agendo; sicut etiam violentia & repugnantia: sed *e omnia ipse fortiter suauiterq; disponit.* ideoq; filios Dei decet eadem festinatione, efficacitate, & suauitate illi obtemperare: eiusque directionem cum gaudio, absque distractione ad alia, amplecti: instar quatuor illorum animalium, quæ *f quocunq; impetus spiritus illos ducebat, sequebantur, nec reuertebantur cum ambularent.*

LOCVS, quò spiritus Christum impulit, de-

*Spiritus S.
impulsus.*

b Rom. 8.14

*c Marc. 1.12
d Matt. 4.1*

e Sapi. 8.1.

f Ezech. 1.12.

fertus erat, non itaq; in Hierusalem, aut aliam ciuitatem duxit, in qua conuersaretur, & cum hominibus ageret; sed pro eo tempore in desertū & solitudinē, vt ageret inter bestias, quò prius insignes aliquas exerceret virtutes, quā se mundo manifestaret, vt exēplo nos suo doceret. *Primum* ergo voluit humilitatē exercere, vt sicut in natiuitate positus fuit in præsepio inter animalia, vt mundū in humiliatiōe ingrederetur: ita nunc priusquā eidē se mundo manifestaret, quadraginta dies inter bestias voluit Dominus Angelorum versari, quò se pro homine demitteret *g qui ob sua scelera factus fuerat vt iumentum & bestia.*

*g Psal. 48.
13. & 21.*

DEINDE ad desertum locum est ductus, vt totū illud tēpus penitentiae & orationis exercitijs daret: ad q̄ aptissima est solitudo, & desertum: & ita re ipsa magnā suā voluptate se Christus exercuit, illud vsurpans *Canticorū. h Vadā ad montē myrrha, & ad collē thuris,* hoc est ad penitentiam & deuotionē, mortificationē & contemplationē excellenter exercendā. POENITENTIAM exercuit diu vigilādo, humi dormiendo, temporū iniurias absq; defensionē vlla tolerando, seuerissimē & miraculosē ieiunando: ORATIONEM & contemplationem sine intermissione habuit, ita, vt licet corpore inter bestias moraretur, spiritu inter Angelos esset in celo; & ex deserto illo loco ad æternū Patrē *i sicut virgula fumi ex aromatibus myrrha & thuris* ascenderet. Ex quo intelligam, Spiritus S. proprium esse, hæc duo exercitia

h Cant. 4. 6

i Cant. 3. 6.

fugge-

suggerere; ac eorum porrò qui Christū imitari cupiunt, multum eisdem tēporis dare: præcipuè tyronum qui viam virtutis incipiunt; & similiter qui in publicum ad res magnas diuini obsequij prodire parant: ij enim quò felicibus auspicijs res tales aggrediantur, merito se ad dies aliquot *in solitudinē* recipient, *Esther. 2. 24.* vbi Deus *ad cor illorum loquatur*, doceatq; quæ acturi sunt, ac vires & fortitudinem ad ea exquenda conferat. Proprium est siquidem (vt ait Iob) *in Regum & Consulum terra*, qui animas sunt gubernaturi ac directuri, prius *sibi* huiusmodi cordis *solitudines* ædificare; quò modum eas gubernandi & dirigendi prius ipsi addiscant. O Spiritus sanctissime, suggere mihi, deduc me efficaciter ad Myrrhæ montem, & thuris colles; vt meum valeam saluatorem imitari. O mi Saluator, qui ad exemplum mihi præstandum vadis in desertū, duc & me tecum, solitudinem intra me inuenire docens, & in ea poenitentiam & orationem exercere.

PUNCTVM III.

CONEIDERANDVM: Christum quadraginta dies & quadraginta noctes continuitudie ieiunasse; & huius ieiunij causæ ac circumstantiæ reliquæ obseruandæ. *D. Thom. 3. p. q. 40. a. 2. ad 3. & q. 41. a. 3.*

PRINCIPALIS causa fuit duplex. *Prima*, quò ipse primorū parentū gulam (qua diuinū illi præceptū, fructū arboris sciētiæ gustantes, sūt trāsgressi) & totius mundi edacitatē & ebrietatem lueret; in eadem re volens ipse poenam

I.

ultinere, in qua homines deliquerunt; ut discā gulam meā ieiunio castigare, pro qua video ipsū ieiunare. SECUNDA causa fuit, ut baptizatos, qui Deo seruire cupiūt, doceret, carnis insultus ieiunijs domare, & spiritui subicere; primumq; congressum, circa gulam esse debere: ut hostis domesticus, quo Dæmon aduersus spiritum utitur; primum reprimatur. Futuros quoq; S. Euangelij Ministros eadē ratio pugnandi decet a castigato (ut Apost. ait) corpore & in iustam seruitutē redacto; ne cum alijs predicauerint, ipsi reprobi efficiantur. Quare si cupis cælos tibi non occludi, quos baptizatus aperuit refrēna te ipsum ieiunijs; gula. n. primos nostros parētes ē paradyso expulit, & abstinentia iuuerit, ut ad illum admittaris.

II.

SECUNDÒ ieiunium hoc Christi fuit strictissimū, licet miraculosum, ut potè nullo cibo potuve die aut nocte per tot dies sumpto; ut nos doceret ieiunare, quam poterimus exactissimè, nec miraculo vlllo petito, nec destructa naturā aut virib⁹ ita debilitatis, ut diuinū obsequiū impediatur; sed b contenti (ut Apost. ait) sustentatione necessaria, & c oblatu corporibus nostris Deo in hostiā viuam, ut sit rationabile obsequium nostrum, & ieiunium nostrum intra rationis limites contineatur.

III.

TERTIÒ ieiunium hoc fuit prolixū per 40. dies & noctes. ut nos doceret in pœnitentiæ operibus, & carnis castigatione constantiam; donec perfectionē cōsequamur. Nam etsi ille ultra quadraginta dies ieiuniū non produxit,

para-

Cassian. lib.

3. c. 3.

Greg. 130.

Moral. c. 26

a 1. Corin. 9.

21.

bi. Tim. 6. 8

c Rom. 12. 1.

Cassian.

coll. 21. c. 2.

parato tamen erat animo diutiùs protrahere, si id fuisset necessariù. Eoque ieiunio Quadragesimali, quod Ecclesia seuerè seruat, approbavit; ad eius propterea exemplù me excitabo, vt quàm potero exactissime illud celebrè: quatuor huius numeri *Decades* ad quatuor dirigens fines. *primam* ad satisfaciendum pro meis peccatis: *Secundam* in gratiarum actionem pro acceptis beneficijs: *Tertiam* ad virtutes, quæ mihi defunt, impetrandas: *Quartam* ad disponendum me ad Resurrectionis gloriam, quam in præmium laborum spero.

QUARTO denique ieiunium hoc, etsi strictum, fuit tamen iucundum; toto enim hoc hoc tempore, vt ex Euangelistis colligimus, non esuriit: virtus enim diuinitatis, & contemplationis iucunditas efficiebant, ne caro fame & lassitudine, propter tale ieiunium, premeretur, vt neque *MOYSES* neque *ELIAS* ieiunio suo vexabantur: ille quod in monte cù Deo colloqueretur; hic quod ad similem conuersationem in montem pergeret, & ab Angelo subcinericio oblato pane fuerat refocillatus: quo etiam monemur oratione & deuotione facilè ac iucundum ieiunium reddi, dum pro auxilio quod illæ à ieiunio accipiunt, suauitatem & iucunditatem eidem reddunt. O Iesu dulcissime gratias tibi ago pro tam stricto ieiunio, quod in satisfactione pro meis peccatis tolerasti: Ignosce quæso mihi, iuuatque vt in posterum & corpus meum ab escis abstineat; & spiritus à peccatis. Amè.

IV.

d Exod. 34.
28.
e 3. Reg. 19.
8.

S. Bern. ser.
4. Quad.